

Gefên li ser Şengalê û
peyamên Rêber Apo
Îbrahîm Êzîdî

R8

Jineolojî û
Siyaseta demokratîk
Mulkiye Bîrtane

R2

Rêya Sêyemîn
rêya xilasîyê ye
Felemez Ulûg

R6

Qadên azadî û yekîtiyê

BI MILYONAN Kurdistanî li çar aliyê cîhanê li dora agirê Newrozê bûn yek û daxwaza yekîtiya Neteweyî û azadiya fîzîkî ya Rêberê Gelê Kurd Abdullah Ocalan kirin. Milyonan ji Qendîlê heta Marmarayê li dora agirê Newrozê go-vend gerandin û peyama yekîtiyê û azadiyê dan.

RÊBERÊ Gelê Kurd Abdullah Ocalan di peyama Newrozê de got: "Di destê me de ye ku em jîngeha şer û kaosê ya ku li Rojhilata Navîn tê afirandin veguherînin bexçeyê azadiyê ji bo gelan. Em dikarin trajediyên ku li ser me tînin ferzî kirin berevajî bikin û jîngeha azadiya gelan biafirînin.

DI PEYAMA Newrozê de destnîşan kir ku destana Newrozê bi hezar salan e ku ji aliyê gelên Rojhilata Navîn ve wekî cejna vejînê, berxwedanê û biharê tê pîrozî kirin û got: "Newrozê ruhê berxwedan û vejînê yê gelên me vejand."

Cudahiya makeziman û zimanê dayikê

Em dixwazin di vê gotarê de li ser rehendên cudahiya zanistî û pîvanên fonksiyonel ên navbera têgiha “makeziman” û “zimanê dayikê” rawestin.

Têgiha "makeziman" û "zimanê dayikê", her çendî ku di zimannasiyê de pir caran bi heman awayî tên bikaranîn jî, bi rastî ji hêla wate û erkê ve cudahiyeke girîng di xwe de dihevin. Bikaranîna xelet a van her du têgihan, di nîqaşên akademîk de dibe sedema nezelaliya têgihî û pirsgerêkên termînolojîk.

Her çendî "zimanê makê" ji perspektîfêk dîrokî û avahîsaziyeke ve behsa çavkaniya malbata zimên, zarava û zimanên herêmî dike jî, "zimanê dayikê" wekî makezimanê ku mirov pêşî bi kar tîne da ku cîhanê û derdora xwe ya nêzik fêhm bike, tê pênasekirin. Ji bo wê, hewce ye ku em van cudahiyeke sivik lê girîng ên navbera van her du têgihan, ji hêla perspektîfên zimannasî, nasnameyî û civakî-çandî ve binirxînin. Têgiha "makeziman", bi giranî di çarçoveya zimannasiya dîrokî de tê bikaranîn. Ev têgih behsa zimanê afirîner dike ku bingeha gelek zimanan, zaravayan, an devokan pêk tîne. Wekî nimûne, çavkaniyên zimannasiyê yên hevpar ku rê li ber derketina zimanên taybet ên li seranserê dîrokê vedikin, wekî makeziman tên binavkirin. Di vê çarçoveyê de, makeziman ne diyardeyeke takekesî ye, diyar

deyeke kolektîf û dîrokî ye. Ew jî nîşan dide ku eslê hevpar ê civat an jî malbateke zimanî heye. Berevajî vê, "zimanê dayikê" yekemîn ziman e ku takekes ji dayik an jî malbata xwe wergirtiye. Zimanê dayikê bingeha pêşketina bîrbirî, cîhana hestiyarî û avakirina nasnameyê ya takekes pêk tîne. Mirov bi rêya zimanê dayikê têkiliyên xwe yên yekemîn bi hawirdora xwe re datîne û bi rêya vî zimanî xwezayê, tiştan û rolên civakî fêhm dike. Ji ber vê yekê, zimanê dayikê kirdewar û ezmûnî ye ku rasterast bi ezmûna takekesî ve girêdayî ye. Têgiha makeziman di şîrovekirina avakirina malbatên zimanan de roleke navendî dilîze. Lêkolînên dîrokî yên zimannasiyê nîşan didin ku ziman bi demê re bi rêya guhertina dengan, guhertina semantîk û veguherînên avahîsaziyeke ji hev cuda dibin. Di vê pêvajoyê de, ziman di eslê xwe yê hevpar de dişibin hev. Makeziman, çarçoveyek teorîk peyda dike ku ji bo şopandina van şibandinan tê bikaranîn. Nêzîkatîyên teorîk di vê qadê de dema ku pêşveçûna dîrokî ya ziman rave dikin, li şûna bidestxistina takekesî, li ser berdwamiya civakî û demkî disekinin.

Têgiha zimanê dayikê nîqaşek li ser xalên destpêkê yên vê xeta pêşveçûnê vedike. Zimanê dayikê rasterast bi qadên bidestxistin û derûnnasiyê yên zimannasiyê ve girêdayî ye. Pêvajoya bidestxistina zimanê dayikê ji hêla zarokekî/ê ve di encama têkiliya di navbera alavên zanîne yên xwemalî û tîketina jîngehê de çêdibe. Ev pêvajo bingeha behreya zimannasiyê ya takekesek pêk tîne û bingehek

zanîne ji bo zimanên din ên ku dê paşê werin fêrkirin amade dike.

Zimanê dayikê/zikmakî awayê hizirîn, rêbazên derbirîna hestan û têgihîştina mirov a cîhanê diyar dike. Zarok bi rêya zimanê xwe yê zikmakî fêr navlêkirina tiştan dibin, têkiliyên sedem û encamê saz dikin û normên civakî di hundirê xwe de digirin. Lêkolînên derûnansiyê jî nîşan didin ku kesên bingeha zimanê wan ê dayikê xurt be, çareserkirina pirsgerêkan û di hişmendiya zimanî de performansek pêşketîtir nîşan didin. Di vê çarçoveyê de, nihêrînên gelek zimanzanan ên li ser rola zimanê dayikê jî teqez dikin ku ziman tenê ne amûreke ragihandinê ye; di heman demê de hawirdoreke derûnî ye ku raman tê de tê avakirin.

Belê, têgiha zimanê dayikê/zikmakî rasterast bi pêşketina derûnnasiyê ya takekes ve ne girêdayî ye; berevajî wê, ew çarçoveyek teorîk pêşkêş dike ku têkiliyên etîmolojîk/peyvnasiyê yên zimanî rave dike. Zimanê dayikê di avakirina nasnameya takekes de roleke diyarker dilîze. Mirov bi giranî bi rêya zimanê xwe yê dayikê hesta aîdiyeta civatekê bi pêş dixê. Girêdanên hestiyarî, têkiliyên malbatî û nirxên çandî bi rêya zimanê dayikê tene veguhastin. Ji ber vê yekê, zimanê dayikê hilgîrê hesta aîdiyeta takekes e. Zimanê dayikê her wiha bi bîra hevbeş re jî nêzîktir têkildar e. Ezmûna dîrokî ya civakekê di çavkaniyên berhemdar ên zimanê wê de tê şopandin. Malbatên ziman wekî nexşeyên dîrokî tên bikaranîn ku têkilî û cudabûna çandan nîşan didin. Di vî warî de, zimanê dayikê nûnertiya asta

makro/gir a domdariya çandî ye, belê nûnertiya asta mîkro/hûr navbeynkarê têkiliya takekes a bi çandê re ye.

Têgiha "zimanê dayikê" di polîtîkayên perwerdehiyê de xwedî roleke girîng e. Perwerdehiya bi zimanê dayikê pêvajoyên fêrbûnê hêsan dike û serkeftina akademîk zêde dike. Zimanê dayikê guherbareke bingeîn e ku divê di plansaziya pedagojîk de were hesibandin. Lê, têgiha "zimanê dayikê" ji aliyên dîrokî û çandî yên polîtîkayên zimên ve bêhtir di perwerdehiyê de wateyekê werdigire. Di çarçoveya polîtîkayên ziman û parastina cihêrengiya çandî de, rêgeza cihêrengiya zimanî ya UNESCOyê girîngiya parastina zimanê dayikê bi qasî koka nijada takekes a dîrokî nîşan dide. Çêkirina cudahiya têgihî ya rast li vir zelaliya termînolojîk di çêkirina polîtîkayê de misoger dike. Her çendî ku têgihên "makeziman/zimanê bingeîn" û "zimanê dayikê" li ser rûyê erdê dişibin hev, ew di asta zanistî de behsa astên cuda dikin. Zimanê dayikê têgiheke kolektîf e ku çavkaniya dîrokî ya hilberîna ziman û koka wê ya avahîsaziyeke diyar dike. Zimanê dayikê zimanê yekemîn e ku takekes bi kar tîne da ku cîhanê fêhm bike, nasnameya xwe pêk bîne û bingeha pêşketina xwe ya hişmendî tekûz bike. Cudahiyek rast di navbera van her du têgihan de tenê ne ji bo hev-girtina têgihî ya lêkolînên zimannasî, di heman demê de ji bo pêşxistina baş a polîtîkayên perwerdehiyê û stratejiyên parastina çandî jî girîng e. Bikaranîna van têgihan bi awayekî gunçaw dihêle ku têgihîştineke rastir a diyardeya ziman, hem

di asta takekesî de û hem jî di asta dîrokî de, çêbibe.

Zarokên ku bi zimanê dayikê perwerdehiyê nabînin, pirî caran ne ji ber kêmasiyên têgihîştinê, ji ber astengiyên zimanî performansa wan a akademîk xirab dibe. Zanyariya psîkolingûistîk jî nîşan dide ku zarokên bi zimanê dayikê perwerde dibin, her gav pêşwendiyên baş bi dest dixin. Ev pêşwendiyên ku ji hêla perwerdehiya bi zimanê dayikê ve tên peydakirin, bingeha prensîba wekhevîya derfetan di perwerdehiyê de pêk tînin. Girîng e ku xwendekar bi zimanên xwe yê dayikê werin piştgirîkirin da ku ew bikaribin xwe di hawirdora perwerdehiyê de baş îfade bikin, behreya ramana xwe ya rexnegir bi pêş bixin û beşdarî hilberîna afirîner bibin. Ev tenê rasterast bandorê li ser serkeftina takekesî nake; her wiha di demek dirêj de bandorê li ser pêşveçûna civakî jî dike. Zimanê dayikê di avakirina nasnameya takekes de hêmanek girîng e. Mirov, bi zimanê xwe yê dayikê xwe bi cîhanê dide nasîn; bi vî zimanî wateyê dide hest, nirx û baweriyên xwe. Bîra dîrokî, destan, wêje û kevneşopiyên civakekê bi zimanê dayikê ji nîfşekê ji bo nîfşeke din tên veguhastin. Ji ber vê yekê, qelsbûna zimanê dayikê tenê ne wendabûna zimanî ye; nîşana têkçûna berdwamiya çandî ye jî. Wendabûna ziman wendabûna awayên fîkirînê û awayên têgihîştina cîhanê bi xwe re tîne. Her ziman perspektîfêk bêhempa pêşkêşî gerdûnê dike. Di vê çarçoveyê de, pîrrengiya zimanî mîrateya çandî ya hevpar a mirovahiyê ye.

Cejna We Ya Remezanê

Pîroz Be

Bi hêviya siberojên ku têkilîyên civakî hêzdartir bibin, piştgirî û hêvî mezin bibin em cejna Remezanê pîroz dikin û daxwaz dikin ku ev cejin aştî, wekhevî, xuşk û biratî, dadwerî û aramîyê bîne ser erdnîgariya me û hemû cîhanê

Leyla AYAZ – Siraç ÇELİK
Hevşaredarên Reza
û Endamên Meclisê

Modernîteya kapîtalîst rastiyan dikuje

Medenî
Ferho

Generalê navdar ê amerîkî George S. Patton, di şerê cîhanê yê duyemîn de, gotibû ‘di şer de pêşî rastî tîst kuştin’. Generalên amerîkî ku tev bi kirawat û papyon in, her gotina wan ji kullîkên bihara modernîteya kapîtalîst e. Her çiqas netewe-dewlet ne berhema wan bin jî, îro ew cendirmeyên sîstemê ne. Ji roja ku netewe-dewlet hatine avakirin û heta îro, li çar aliyên cîhanê şer heye. Ya balkêş jî ew e ku şer hebe nebe, gundî û çîna karker di nav şerê aborî û debara rojane de ne.

Şer jî, her û her heye û bûye qotika gelan!

Armanca min, ne otobiyorafiyek şerên ji destpêka avakirina netewe-dewletan û heta îro ye. Herkes dizane ku generalên artêşên netewe-dewletan li nav xeyelên “futuhât”ê dijîn. Em vê mînakê di helwesta generalên artêşa tirk û generalên artêşa Îranê de dibînin. Mêjiyê generalên her du dewletan, ji bo futuhata netewperestiyê kar dike. Ev jî çavkaniya kiryarên faşîzan e.

Mêjiyê siyasetsmedarên her du dewletan jî, manifestoyên “kebîr” û “kubra”yê dîroka fermî diafirînin. Du gunehkariyên ku hev temam dikin û “kevirê xitmê” yê avaniya sîstemê ne. Kurd, ji bo mirovên wisa dibêjin “meşka derewan”.

Guman nakim ku xwendevan dizanin ez behsa şerê navbera Îran, Amerîka-Îsraîlê dikim. Gelek nivîskar û rojnamevan, Amerîka-Îsraîlê weke êrîşkar bi nav dikin, sûcê tevan diavêjin ser van her du dewletan. Gelo, Îran bi heft avan ji wan sûcan şûştî û bêguneh e? Divê neyê jibîrkirin ku sîstema li Îranê berhema modernîteya kapîtalîst e. Şoreşa li dijî şahê Îranê, bi desteka gelê kurd û hemû gelên li Îranê, çepgir, komunist, demokrat-pêk hat. Piştî çî bû? Humeynî û mollahên li dora wî, tifa xwe alast, sozên xwe ji bîr kirin û xîyanet li gelê kurd, hemû gel û aliyên kir.

Encam jî li holê ye; dijminatîya gelan, demokrasî û mafan. Çend mînak; di demên dawî de, Îranê zext li desthilatdariya başûrê Kurdistanê kir û partiyeş rojhilatî li kampan dîl hatin girtin. Îranê ji Tehranê heta Bêrûdê 500 baregehên tampon, ku dikarin “şerê taşeron” bikin, ava kirin û sosyolojiya gelên li herêmê serûbinî hev kir.

Di serdema têkoşîna bi pêşengiya jinan a “Jin, jiyana, azadî” de, bi girtin, îşkence û darvekirinan mêjiyê gelan felc kirin. Hemû felaketên li rojhilatê Kurdistanê jî berhemên mollahên Îranê ne. Hîn jî bi sedan aktivîstên mafên mirovan, kurd, ne kurd, di zindanên Îranê de ne.

Ya rast, ez di navbera Îran, Amerîka û Îsraîlê de cûdatiyê nabînim. Sicîla her du aliyên jî tovê waweyê ye. Ne hiqûq, ne wijdan, ne edalat û ne jî xweşbînî li cem wan heye. Dema em li Îranê dinihêrin; bîlançoya gunehên mollahayan, di daxuyanî û bangên PJAK û partiyeş din ên Rojhilat

de têne dîtin. Ew bang û daxuyanî biyografiya kiryarên faşîzan û barbar ên desthilatdariya Tehranê ye.

Herî dawî, hêzên kurdî yên li rojhilatê Kurdistanê, di bin navê “Hevpeymaniya Hêzên Siyasî yên Kurdistanê Îranê” bi berpirsiyariyek dîrokî tevgeriyan û wan daxuyaneke hevbeş da û weke her carê daxwaza demokratîkkirina komarê kir.

Bersiva desthilatdariya Tehranê, bû gefxwarin û êrîşên li dijî hêzên rojhilatî û herêma başûrê Kurdistanê.

Ne tenê di vî şerî de, her wiha şerê ku sed sal in li Rojhilata Navîn, li deverên cuda yên cîhanê bê qutbir dewam dikin, aşkere bûye ku muqeseta netewe-dewletan têk çûye.

Êdî kes nema dikare bêje, “li jor Xwedayê mezin, li jêr dewleta abad”. Sîstem xitimiye. Pisûluya qibleya wan jî

rêyek şaş nîşan dide û pêşî dewleta Enqereyê ev rastî dît û xwe daxilî Birêz Abdullah Ocalan kir. Lê maceraperestên siyasî û zihnî, hîn jî li zirna beriya sedsalî didin û weke Don Kîşot li pey xeyalên xam dibezin.

Ev kes dewşirme ne, ji bo wan diyalektîk û zanista dîrokê nîne; derew, mandelekirin û guhertina dîrokê heye. Ev mîrateya paşayên Îtihat Terakkiyê ye. Lê rewşeke dîrokî heye û ew bixwazin nexwazin, wê çerxa jiyane biguhere, herka çemê dîrokê jî wê dewam bike. Bixwazin nexwazin wê hevsengiyên li herêmê biguherin; yek ji aktorên hevsengiyên esasî yên herêmê kurd in. Li Iraqê hevsengî hat guhertin, li Suriyeyê hevsengî hat guhertin, wê li Îran û Tirkîyeyê jî hevsengî werin guhertin.

Hin kes, di qesrên zeberced de

rûniştine û quretiyan dikin, gotinan li ber hev rêz dikin. Kurd ji bo mirovên wisa du gotinan bi kar tînin. Yek: Kesên ne li şer e, şer e! Du: Hebenka derew û dilxweşiyên. Gelo ev kes, weke Ibn-î Haldun dibêje ‘rûdana dîrokî ya xuya dike, rastiya li pey bûyer û pêşketinên çêdibin nabînin’. Her çiqas em di serdema Ewliya Çelebî û Ibn-î Batutta de nejin jî, teknolojiya pêşketî agahiyan-melûmatên berfireh dide.

Piştî şerê nîvsedsalî êdî kurd, bi tîpên kurdî, bi mêjiyê kurdî û ji aliyê rast ve dixwînin.

Dewleta tirk, kêlikên ji bo faşîzma tirkî tûran danîbûn, tev rakirin û behsa aşî û çarseriye dikin. Di rojên dawî de heta bi pençîk Hakan Fîdan, Nûman Kurtulmuş, wan fêm kiriye ku, HTŞ û çeteyên selefî nikarin dewleta tirk ji parçebûnê rizgar bikin. Ji bo vê jî bangên aştiyê dikin. Dîsa

jî kurd bi aql-î selîm tevdişerî û dibêjin, divê cidî tevbigerin û geveş dilsoz biavêjin. Divê demildest meclisa mezin “mafê hêviyê” bike pratîkê, qanûnên û destûreke demokratîk amade bike.

Rêya rizgariya ji faşîzma netewe-dewletan, rêya sêyemîn e.

Giyanê netewe-dewletan bedcan e û nikare bi mîten derew li ser piyan bimîne. Sed sal temenê wan hebû û ev teman bû. Giyan û hişmendiya “hîstorîzm”ê, li gorî tevger û hêza gelan li ser piyan dimîne.

CEJNA WE YA REMEZANÊ PÎROZ BE

Em bi hev re hest û hêviya gihîştina atmosfera manewî ya meha Ramazanê dijîn. Em hêvî dikin ku ev meha pîroz, ku tê de parvekirin, sebr û dilovaniya hêz digirin, di civaka me de azadî, wekhevî û aştiya civakî bêtir mezin bike.

Cejna Ramazanê tenê demeke ku tê de sofrê tîst parvekirin nîne; ew her weha demeke ku tê de dil jî tîst parvekirin e. Ev meh, ji bo me fersendek girîng e ku li dijî feqîrî, neheqî û bêdadîyê em bi hev re civakê mezin bikin; û bi dîtina cûdabuyîna xwe wek dewlemendiyek, çanda jiyana bi hev re xurt bikin.

Bi ronahiya bawerîyê û wijdanê, em daxwaza civakek azad, wekhev û dadperwer bi hêztir bînin ziman. Tiştê ku dê bajarên me û welatê me bi rastî bigihîne aramiyê, jiyaneke ku demokrasî, azadî û aştiya civakî tê de cî bigre pêkane.

Em wek hevserokên şaredariyê, ji bo bajareka ku tê de herkesek xwe tê de bibîne, û jiyana xwe a bi rûmet, wekhevî bidomîne û têtîkoşe.

Em hêvî dikin ku meha Ramazanê dilên me bi hêvî, sofrên me bi bereket û civaka me bi aşî û wekheviya gelan bê avakirin. Bi taybetî beriya her tiştî,

Cejna Ramazanê li hemû gelê me pîroz be...

Hevserokên Şaredariya Hîlwanê
Xerîb Yeşil - Serhan Paydaş

Cejna Remezanê Pîroz Be!

**Bi hêviya ku cejna Remezanê,
bibe sembola herî xweşik a yekîti,
hevgirtin û parvekirinê, mizgîniya
jiyaneke azad, aştî û aramiyê.**

**Em cejna we ya Remezanê bi
daxwazên xwe yên
herî dilsoz pîroz dikin.**

Cejna we pîroz be!

nûsarbîn
BELEDİYESİ

Hevşaredarên Nisêbînê
Prz. Gulbîn ŞAHİN DAGHAN - Selahattîn AY

BI FOTOGRAF, COŞ, KELACAN û MESAJÊ YEWÎ, AŞTÎ û AZADÎYE

Newroza 2026î bî Newroza Rayberîye ye

Newroza 2026î bi beşdarbîyayîşê sey hezaran bi coşêko gird ame firazkerdene. Meydanê Newrozî bi fotografê Rayberê Şarê Kurdî Abdullah Ocalanî xemilyaye. Vengê şarî yê seba yewîye û mesajê Abdullah Ocalanî yê seba aştiya komelkî, rojdemê emserî yê Newrozî rê mohra xo dayê

Lîzşêr
Amed

Newroza emserî, bi taybetî merkezê Amedî de, Stenbol, Rojawan û Kandîl de zî bi coş û kel-ecanêko zaf pîl ame

firazkerdene. Şarê ma zey her serre, emserr zî bi kincanê xo yê neteweyîyan, bi renganê kes, sor û zerdî herikîya meydanê Newrozî. Hema tîj nêdabi teber, kuçeyê Amedî, pêl bi pêl bîyî pirrê merdiman.

Dêrsim, Çewlîg, Mêrdîn, Êlih, Stenbol, İzmir û xeylêk şaristananê bînan ra zî bi hezaran kesî verê xo da Amed û meydan kerd pirr. Meydan de bi sey hezaran merdimî; dayîk, cinî, camêrd, ciwan û extîyarî ameyî têhet û îradeyê xo yê siyasî û kulturî mojnayî. Binê varanî de, vengê dawol, zurnayan û deyîrê Newrozî, hêviya şarî kerdî yew. Warê Newroze de dayîkêk gedeyê xo ra şitî dayne estbi, kesê ke nimajê xo kerdî estbi heme dormera ra kesî tewrê Newroza Yewîye bîyê. Rojawan û Kandîl de zî coş mohrê xo da Newroza firaze rê. Kolanê Amedî, bîyî şahidê meşêka gird a azadiye.

Dayîkê Aştiye bi kincanê xo yê sipîyan adirê Newrozî kerd weş û no adir bîyo sembolê roşnîbîyayîşê tarîtiya neheqîyan. Coşê miletî mojna ke bêvengîye û zextî nêşkenê îradeyê şarî bişiknê. Her ke merdim ewnîyayêne meydanî ra, asayîşêko bêemsal ê ruhê xoverdayîşî û eşqê azadiye ameyêne diyene. Adirê Newrozî, tarîtiya neheqîyan zî kerd roşnî.

Meydanê Newrozî de meymanê teberî zî zaf bîyî. Ewropa ra, Başûrê Kurdistanî ra, nûnerê partîyan û sendikayan zî tewrê nê firazkerdişî bîyî. İnan paştidayîşê xo mojna û dîyar kerd ke têkoşînê şarê kurdî têkoşînêko heqdar o. Heman wext de, hêzên çepgir û demokratîke yê Tirkîya zî bi xurtî beşdar bîyî û mesajê yewbîyayîşê hê-

No adir, zerrîya ciwanan de bi yew eşqêko gird û moralêko pîl da şarî. Pêro beşdaran bi slogan û deyîran dîyar kerd ke ê qet game peyser nêzerenê.

Mesajê siyasî û vengê çareserîye

Bêguman, Newroz tena roşanêko kulturî nîyo; eynî wext de platformêko siyasî yo ke tede mesajê tewr muhîmî yê derheqê ameyoxê welatî de diyenê. Emserr zî çim û goşê bi milyonan kesan, mesajanê meydanê Newrozî ser o bîyî. Nuqtaya tewr muhîme ya bernamayî, wendişê mesajê Rayberê Şarê Kurdî Abdullah Ocalanî bi. Mesajê ey de giraniye diya serê diyalog, aştiya komelkî û siyaseto demokratîk.

Rayberê Şarê Kurdî Abdullah Ocalanî mesajê xo de dîyar kerd ke çareserîya qeyrananê Rohelatê Miyanênî û Tirkîya, pêro bi modelêka nêmerkezî û demokratîke mumkun a. Mesaj de ame dîyarkerdene ke şer wext vîndikerdişî yo û ganî miletê kurdî û miletê tirkî bi hawayêko hembes û aştiyane bîyarê pêser. Vengdayîşê ey yê seba xurtkerdişê têkilîyanê şaran û awankerdişê cuya hembese, hetê se hezaran beşdaran ra bi sloganan ame qebulkerdene. Waştîşê akertişê rayîrê diyalogî û hewanayîşê tecrîdî, bîyî waştîşê tewr berzî yê meydanî. Şarî bi vengêko berz va ke rayîrê aştiye, bi vînayîşê mûxataban ra derbas beno. No mesaj hem seba Tirkîya hem zî seba welatanê ciranan zey yew nexşerayê çareserîye ame ercnayene.

Xeylêk analîst û rojnamegeran dîyar kerd ke nê mesajî eşkenê yew prosesêko newe yê diyalogî bidê destpêkerdene. Zerrîya şarî de na hêviya çareserîye bi eşkera ameyêne hîskerdene.

Qiseykerdoxan bale antê muhîmîya yewîya neteweyîye û piştgirîya miyanê şaran ser. Heto bîn ra, talankerîşê xoza û

zanê demokratîkan da. Pêro piya dîyar kerdî ke çareserîya qeyranan bi yewîya şarê bindest û karkeran mumkun a.

Qeyranê aborî û têkoşînê cinîyan

Siyasetmedaranê bînan, meymananê miyaneteweyîyan û nûneranê dezgehanê sîvilan zî qiseykerdişê xo de qala meseleyanê aktuelan kerd. Hemserekê partîyanê siyasîyan, vera xizaniye, neheqîye û zextanê siyasîyan de vengê xo kerdî berz. İnan dîyar kerd ke bê çareserkirina meseleya kurdî, tu edalet û demokrasi nêşkeno bêro welat. Siyasetmedaran qala qeyranê aborî zî kerd û înan va ke şer û neçareserî, welat de xizaniye û vîşaniye zêde kerdê. Ciwanê ke welat ra şinê teber û békariya ke her roje bena pîl, nê meydanî de bi hawayêko xurt ameyî nîqaşkerdene.

daristananê Kurdistanî zî sey yew meseleya ekolojîke ameyê ardene ziwan; wina ame dîyarkerdene ke pawitişê xoza parçeyêko bingehîn ê têkoşînî yo. Waştîşê cinîyan û ciwanan zî bi hawayêko xurt ameyî ziwan. Şîarê "Cinî, Cuye, Azadî" reyna meydan de bi vengêko berz ame qîrayene û rolê cinîyan ê merkezê têkoşînê azadiye de ameyê vîrardene. No slogan, sînoran ra derbas bîyo û pêro dinya de bîyo vengê xoverdayîşê cinîyan. Rengê cinîyan meydan de roşniya têkoşînî kerdêne vila.

Peyniye de, ma eşkenê vajê ke Newroza 2026î tarîx de cayê xo sey Newroza îrade û xurtbîyayîşê hêvîyan girewt. Sey hezarî kesî meydan de îspat kerd ke tu hêz nêşkeno verê waştîşê cuyêka birûmet û azade bigêro. Coş û kelecane meydanî, xurtbîyayîşê têkoşînî mojna. Mesajê ke Amed ra, paytextê qelbê şarê kurdî ra ameyî dayene, tena seba Tirkîya nê, seba pêro Rohelatê Miyanênî rayîrêko newe mojna ra. Vengê meydanî eşkera bi; çareserîye diyalog a, aştiya ya û îradeyê şarî yo.

Piştgirîya
Mîyaneteweyî